

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

P6_TA(2007)0044

Zwalczanie nielegalnych, niezgłoszonych i niezgodnych z przepisami połowów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrożenia wspólnotowego planu działań na rzecz zwalczania nielegalnych, niezgłoszonych i niezgodnych z przepisami połowów (2006/2225(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wspólnotowy plan działań na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów” (COM(2002)0180) oraz odnoszące się do niego wnioski Rady z dnia 11 czerwca 2002 r.,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 20 listopada 2002 r. w sprawie wspólnotowego planu działań na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów⁽¹⁾,
 - uwzględniając wydawane co trzy lata komunikaty Komisji dotyczące monitorowania realizacji wspólnej polityki rybołówstwa oraz odpowiednie rezolucje Parlamentu Europejskiego w tej sprawie,
 - uwzględniając doroczne komunikaty Komisji oraz odpowiednie rezolucje Parlamentu Europejskiego w sprawie zachowań poważnie naruszających normy wspólnej polityki rybołówstwa,
 - uwzględniając międzynarodowy plan działań FAO w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (IUU) oraz dokumenty techniczne, przyjęte w rezultacie przez FAO,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 lit. h),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie roli „wygodnej bandery” w sektorze rybołówstwa⁽³⁾,
 - uwzględniając zieloną księgę zatytułowaną „W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz” (COM(2006)0275),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie rozpoczęcia debaty nad stanowiskiem Wspólnoty w sprawie programów oznakowania ekologicznego dla produktów rybołówstwa⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0015/2007),
- A. mając na uwadze, że nielegalne połowy IUU są jednym z poważniejszych problemów na skalę światową, które powodują znaczną degradację środowiska, przyczyniają się do przełowienia zasobów handlowych i niehandlowych ryb oraz innych gatunków, a także powodują trudności w egzystencji społeczności zależnych od rybołówstwa zarówno w krajach rozwijających się, jak i w państwach rozwiniętych,
- B. mając na uwadze, że zwalczanie połowów IUU utrudniają takie czynniki, jak wykorzystywanie „wygodnych bander”, przeładunek na otwartym morzu, brak odpowiedniej kontroli portowej i niedostateczna współpraca między organami kontrolnymi,

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, str. 179.

⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 177 E z 25.7.2002, str. 324.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0347.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- C. mając na uwadze, że zgodnie z ustaloną przez FAO definicją połowów IUU przez „połowy nielegalne” należy rozumieć działalność statków łamiących przepisy ustawowe i wykonawcze państw należących do regionalnej organizacji zarządzania łowiskami (RFMO), przez „połowy nieraportowane” – działania nieprawidłowo zgłoszone lub niezgłoszone właściwemu organowi krajowemu lub odpowiedniej RFMO, a przez „połowy nieuregulowane” – działalność statków bez bandery lub pod banderą państwa nienależącego do danej RFMO, które nie przestrzegają obowiązujących w tej RFMO środków ochrony zasobów i zarządzania zasobami,
- D. mając na uwadze, że chociaż zjawisko połowów IUU może występować w dowolnym sektorze floty, to jednak najpoważniejsze jego konsekwencje obserwuje się w rybołówstwie dalekomorskim, prowadzonym zazwyczaj na wodach międzynarodowych i w strefie szelfu kontynentalnego krajów rozwijających się, mających niewielkie możliwości prowadzenia kontroli, w związku z czym działania Unii Europejskiej powinny skoncentrować się na tych obszarach i na tym sektorze floty,
- E. mając na uwadze, że statki prowadzące połowy IUU przyczyniają się do pogorszenia warunków społecznych oraz warunków życia i pracy załóg,
- F. mając na uwadze, że połowy IUU, a także powiązana z nimi działalność handlowa, oznaczają również nieuczciwą konkurencję dla tych rybaków i handlowców, którzy przestrzegają przepisów prawnych, w tym prawodawstwa obowiązującego w UE, jej państwach członkowskich i innych krajach, a także środków zarządzania ustalonych przez RFMO,
- G. mając na uwadze, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie powinny bardziej zaangażować się w walkę z wszelkimi formami nielegalnych połowów, a zarazem, że niezbędne jest wprowadzenie rozróżnienia między łamaniem norm wspólnotowych przez statki wspólnotowe a połowami IUU w rozumieniu przyjętym na szczeblu międzynarodowym, z uwzględnieniem faktu, że działalność prowadzona w ramach wspólnej polityki rybołówstwa jest działalnością uregulowaną, co oznacza, że zwalczanie tych dwóch typów działalności wymaga w większości przypadków różnych procedur,
- H. mając na uwadze, że sama Komisja przyznaje, iż trudno jest odróżnić ryby pochodzące z połowów legalnych i nielegalnych, zwłaszcza w określonych przypadkach, na przykład przy wyładunku ryb mrożonych lub w przypadku operacji handlowych z udziałem krajów trzecich, gdy ryby docierają na rynek europejski w postaci przetworzonej,
- I. mając na uwadze, że RFMO to najlepszy środek zwalczania na szczeblu międzynarodowym połowów IUU oraz że udział Wspólnoty w tych organizacjach umożliwia jej określanie wspólnych działań i zajmowanie jednolitego stanowiska na forum właściwych organizacji międzynarodowych,
- J. mając na uwadze, że istnienie skutecznego i spójnego systemu kontroli to kluczowy element trwałej polityki ochrony zasobów i zarządzania nimi oraz że nie chodzi wyłącznie o wprowadzenie bardziej rygorystycznych środków, ale również o lepsze i sprawiedliwsze stosowanie środków już istniejących,
- K. mając na uwadze znaczenie wymiany informacji i współpracy międzynarodowej dla zwalczania połowów IUU,
- L. mając na uwadze, że korzyści płynące z połowów IUU mogą w niektórych przypadkach służyć do finansowania działalności sieci przestępczości zorganizowanej,
- ponownie potwierdza swoje zaangażowanie w zwalczanie połowów IUU we wszystkich ich formach, czemu dał wyraz we wspomnianej wyżej rezolucji z dnia 20 listopada 2002 r.;
 - przyjmuje z zadowoleniem postępy w zwalczaniu połowów IUU osiągnięte na płaszczyźnie międzynarodowej i wspólnotowej, uważa jednak, że zjawisko to wciąż narasta i w związku z tym konieczne są dalsze wysiłki;
 - uważa, że skala połowów IUU, różnorodność przyczyniających się do nich czynników oraz szereg narzędzi prawnych, logistycznych i finansowych niezbędnych do zwalczania połowów IUU wymagają współpracy na wszystkich szczeblach, łącznie z różnymi dyrekcjami generalnymi Komisji (szczególnie, choć nie tylko, DG ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej, DG ds. Handlu, DG ds. Rozwoju, DG ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów), Radą, poszczególnymi państwami członkowskimi oraz wspólnotą międzynarodową; uważa w związku z tym, że zielona księga w sprawie nowej polityki morskiej UE może posłużyć za podstawę współpracy pozwalającej na skuteczniejsze zwalczanie tego zjawiska;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

4. uważa, że znaczenie, jakie ma UE w świecie jako potęga w sektorze rybołówstwa i największy światowy rynek rybny, zobowiązuje ją do zajęcia przodującej pozycji w walce z połowami IUU;
5. zwraca uwagę, że UE jest jednym z najbardziej zamożnych i rozwiniętych technologicznie podmiotów w świecie i opiera się na zasadach państwa prawa, co predestynuje ją do poszerzenia i zintensyfikowania wysiłków na rzecz zwalczania połowów IUU;
6. uważa, że UE może działać wiarygodnie na scenie światowej jedynie po podjęciu skutecznych działań kładących kres jej udziałowi w połowach IUU, zarówno na wodach UE, jak przy pomocy statków UE lub w imię interesów pozawspólnotowych;
7. nalega, aby Komisja pomagała krajom rozwijającym się, szczególnie tym, z którymi Wspólnota zawarła porozumienia w sprawie połowów, w pełnej realizacji zobowiązań wynikających ze wspomnianego wyżej międzynarodowego planu działań na rzecz zwalczania nielegalnych połowów, zwiększając skuteczność skromnych środków, jakimi kraje te dysponują, poprzez włączanie konkretnych działań do nowych porozumień o partnerstwie;
8. ponownie wyraża przekonanie, że zasadniczym i oczywistym pierwszym krokiem, jaki musi podjąć Unia Europejska, jest z jednej strony pełne wdrożenie istniejących przepisów wspólnej polityki rybołówstwa i innych odnośnych przepisów prawa wspólnotowego w skuteczny, sprawiedliwy i rygorystyczny sposób, tak aby ograniczyć nieraportowane i nielegalne połowy prowadzone przez statki wspólnotowe na wodach wspólnotowych, a z drugiej strony uniemożliwienie rozładunku i sprzedaży produktów pochodzących z nielegalnych połowów prowadzonych poza UE; zauważa, że obowiązki te ciążyą w pierwszej kolejności na rządach państw członkowskich, w ramach stosowania prawa wspólnotowego i w ramach obowiązków państwa portu;
9. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie wzmocniły mechanizmy odstrasżające (nadzór, kontrola, sankcje itd.) oraz zaproponowały środki pozwalające na zapobieganie naruszeniom i lepsze stosowanie obowiązujących przepisów;
10. zwraca uwagę, że słaba identyfikowalność ryb prowadzi do pomyłek przy ustalaniu ich pochodzenia, utrudniając lub uniemożliwiając rozróżnienie między rybami złowionymi legalnie i nielegalnie;
11. uważa, że niezbędne jest usprawnienie pomocy i współpracy między państwami członkowskimi w celu nasilenia kontroli i nadzoru oraz wspierania środków regulacji handlu pozwalających na określenie pochodzenia wyładowywanych połowów;
12. uważa, że niezbędna jest intensyfikacja prowadzonej przez państwo portu kontroli wyładunków i przeładunków ryb mrożonych pochodzących z państw trzecich, a także usprawnienie współpracy między państwami członkowskimi i państwami trzecimi;
13. przypomina wyżej wspomnianą rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie oznakowania ekologicznego i ponownie wyraża przekonanie, że poprawa identyfikowalności ryb od połowu do konsumpcji, wymagana w przypadku oznakowania ekologicznego, w istotny sposób pomogłaby wykrywać połowy IUU i nie dopuszczać ich na rynek UE; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji na temat oznakowania ekologicznego do czerwca 2007 r.;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podwojenia wysiłków na rzecz wprowadzenia 15 działań uzgodnionych w 2002 r. w planie działań UE w sprawie połowów IUU, a zwłaszcza do:
 - i. zapewnienia równego traktowania podmiotów gospodarczych poprzez powstrzymanie tych spośród nich, które we Wspólnocie zamierzają skorzystać z wygodnych bander,
 - ii. włączenia do prawodawstwa wspólnotowego przepisów zakazujących handlu rybami pochodzącymi z połowów IUU,
 - iii. wdrożenia obowiązujących norm w dziedzinie kontroli i inspekcji we wspólnych dla całej Unii Europejskiej ramach prawnych,
 - iv. rozszerzenia wspólnotowej kampanii informacyjnej w celu uwrażliwienia opinii publicznej na skalę i poważny charakter połowów IUU,
 - v. promowania szczegółowych planów kontroli i inspekcji w każdej RFMO, do której należy UE,
 - vi. zapewnienia rozszerzenia zakresu obejmowania RFMO, tak aby uwzględnione zostały wszystkie główne łowiska oceaniczne świata, łącznie z gatunkami głębinowymi, małymi gatunkami pelagicznymi i gatunkami masowo migrującymi,

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- vii. aktywnego przyczyniania się do stosownego opracowania i rewizji przyjętych przez RFMO list statków, które podważają środki podejmowane w celu ochrony zasobów, również poprzez informowanie o zauważonych przypadkach; wspierania nałożenia sankcji handlowych na kraje, pod których banderą pływają te statki,
 - viii. promowania przyjęcia przez RFMO jednolitych planów działań poprzez nawoływanie do stosowania jak najskuteczniejszych środków,
 - ix. aktywnej pracy na rzecz wspierania rozwoju systemów dokumentacji połowów, począwszy od gatunków znajdujących się w najgorszej sytuacji, w celu zapewnienia, że dostawy ryb wpuszczane na rynek UE nie pochodzą z nielegalnych połowów,
 - x. wzmocnienia międzynarodowej współpracy w sieci monitorowania, kontroli i nadzoru (sieci MCS), a także w regionalnych systemach, aby doprowadzić, pod auspicjami FAO, do ustanowienia światowego systemu informacji o statkach rybackich na pełnym morzu,
 - xi. określenia rzeczywistego związku między statkiem rybackim a banderą, pod którą pływa,
 - xii. określenia praw i obowiązków państwa portu,
 - xiii. pomocy krajom rozwijającym się w monitorowaniu działalności połowowej na ich wodach oraz w zwalczaniu połowów IUU;
15. przyjmuje z zadowoleniem włączenie do programu prac Komisji na rok 2007 pakietu w sprawie połowów IUU, zawierającego komunikat Komisji i wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie wzmocnienia walki z połowami IUU; przyjmuje z zadowoleniem wznowienie międzyresortowej grupy konsultacyjnej Komisji, która została pierwotnie powołana w 2002 r.;
16. zwraca się do Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa, aby do swojego rocznego programu prac włączyła jako jeden z priorytetów zwalczanie nielegalnych połowów i koordynację działań państw członkowskich w tej dziedzinie;
17. wzywa wszystkich zainteresowanych likwidacją połowów IUU, w tym wszystkie instytucje UE, rządy państw członkowskich, różne sektory przemysłu rybnego, przetwórczego i detalicznego, organizacje pozarządowe i inne zainteresowane strony do przedstawienia propozycji działań UE w ramach debaty, jaką Komisja powinna wkrótce rozpocząć, wydając komunikat w sprawie połowów IUU;
18. uważa, że Komisja powinna zawrzeć w swoim wniosku następujące działania, tak aby zostały one przyjęte do prawa wspólnotowego:
- wszystkie statki rybackie i statki do przewozu ryb zarejestrowane w UE lub pływające pod banderą kraju trzeciego i zamierzające wpłynąć do portu na terenie UE muszą być łatwo rozpoznawalne dzięki oznakowaniom zawartym w Standardowych specyfikacjach FAO dotyczących oznakowania i identyfikacji statków rybackich;
 - utworzenie wspólnotowego rejestru statków prowadzących połowy IUU, do którego dopisane zostaną statki figuruje na czarnych listach RFMO; rejestr ten ułatwi szybką wymianę informacji między państwami członkowskimi i umożliwi monitorowanie statków pod kątem ewentualnych zmian bandery;
 - konieczne jest nakładanie wspólnych i dostatecznie odstraszających kar minimalnych za poważne naruszenia we wszystkich państwach członkowskich;
 - należy wzmocnić rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽²⁾ w sposób zapewniający pełną identyfikowalność ryby od momentu, kiedy pojawiła się na pokładzie statku rybackiego, do momentu dotarcia do odbiorcy końcowego;
 - wszystkie przyjęte przez RFMO czarne listy statków rybackich i statków do przewozu ryb, wraz z nazwiskami ich właścicieli lub operatorów, muszą zostać opublikowane i włączone do prawa wspólnotowego; figurującym na tych listach statkom spoza UE należy zakazać wchodzenia do portów wspólnotowych niezależnie od celu, z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej lub względów humanitarnych; należy zakazać wszystkim statkom pod banderą UE udzielania tym statkom wsparcia na morzu (paliwo, zaopatrzenie, przeladunek itd.);

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- należy wykazać legalność pochodzenia ryb, zanim zostanie wydana zgoda na rozładunek w portach UE lub przywóz do UE; dowód musi zawierać, zarówno w przypadku wyładunku ze statków rybackich, jak i ze statków do przewozu ryb:
 - w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z wód regulowanych przez jedną z RFMO – dokumenty potwierdzające, że wyładowywane produkty rybołówstwa złowiono zgodnie z normami tejże RFMO i z kwotami przyznanymi należącemu do niej państwu, pod banderą którego pływa dany statek;
 - w przypadku produktów rybołówstwa złowionych w wyłącznych strefach gospodarczych państw trzecich – dokumenty potwierdzające, że statek ma zezwolenie na połowy i licencję na odławianie wyładowywanych gatunków w wodach danej strefy;
- państwa członkowskie powinny zniechęcać do przenoszenia z krajowych rejestrów statków, które zmieniają banderę i płyną pod banderą państwa zidentyfikowanego przez RFMO jako kraj, którego statki dokonują połowów w sposób obniżający skuteczność przyjętych przez RFMO środków podejmowanych w celu ochrony przyrody;
- statki i producenci z krajów trzecich, którym zezwala się na wywóz ryb lub produktów rybołówstwa do UE, wpisane na listy sporządzone przez państwo trzecie i opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów, wymagają weryfikacji z czarnymi listami statków sporządzonymi przez RFMO lub inne państwa trzecie; Komisja powinna zastosować wszelkie możliwe środki w celu zagwarantowania, że statkom figurującym na takich czarnych listach nie zezwala się na wywóz ryb lub produktów rybołówstwa do UE; w tym celu można rozważyć wprowadzenie poprawki do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾;

19. przyjmuje z zadowoleniem utworzenie nowej agencji kontrolnej i ufa, że agencja ta odegra ważną rolę w zwalczaniu połowów IUU; wzywa Komisję do rozważenia idei utworzenia europejskiej straży przybrzeżnej;

20. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o uniemożliwienie połowów w wodach wspólnotowych i wpływania do portów wspólnotowych statkom, które według obowiązujących przepisów dokonują połowów IUU, oraz o zakazanie przywozu ryb pochodzących z takich statków; zwraca się również do państw członkowskich o niezezwalanie na rejestrację tego rodzaju statków pod ich banderą oraz o zachęcanie importerów, przewoźników i przedstawicieli innych zainteresowanych sektorów do nieprzewożenia i niehandlowania rybami złowionymi przez te statki;

21. nalega, aby Komisja czuwała nad tym, by wspomniane osoby fizyczne i prawne prowadzące połowy IUU według obowiązujących przepisów nie otrzymywały z funduszy wspólnotowych pomocy ani dotacji w żadnej formie na żadną dziedzinę swojej działalności, oraz aby wzywała państwa członkowskie do stosowania takiej samej zasady w odniesieniu do pomocy krajowej;

22. wzywa Komisję do przeprowadzenia i przedstawienia wyników analizy na temat taryf celnych i reguł pochodzenia, badającej możliwości użycia tych instrumentów w celu zachęcenia krajów trzecich do zagwarantowania, że ich statki przestrzegają odpowiednich międzynarodowych środków zarządzania;

23. zwraca się do Komisji o opracowanie i przedstawienie studium dotyczącego stosowania wspólnotowego prawodawstwa dotyczącego pracy, zdrowia i bezpieczeństwa, a także przestrzegania praw socjalnych pracowników na tego rodzaju statkach oraz warunków ich życia i pracy na pokładzie;

24. wzywa Komisję, aby wykorzystała swój znaczący wpływ na RFMO w celu zachęcenia ich do sporządzenia list statków uprawnionych do połowów (białe listy) oraz statków zatrzymanych podczas nielegalnych połowów (czarne listy); listy tego rodzaju należy sporządzać z zachowaniem przejrzystości i spójności, w oparciu o jasne kryteria; ponadto wzywa Komisję, aby skłoniła RFMO do zidentyfikowania krajów, które nie prowadzą kontroli działalności statków płynących pod ich banderą, i aby wykorzystała te listy jako narzędzia pozwalające na przyjęcie lub odrzucenie dostaw ryb;

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

25. nalega, aby Komisja nadal priorytetowo traktowała współpracę z RFMO – takimi jak Komisja Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, Komisja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku czy Komisja ds. Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki – które poprzez swoje inicjatywy na rzecz zwalczania nielegalnych połowów wykazały, że są najodpowiedniejszymi narzędziami do zapewnienia prawidłowej gospodarki dalekomorskiej;
26. nalega, aby Komisja i Rada wzmocniły środki przeznaczone na zwalczanie korupcji i przestępczości zorganizowanej na wszystkich szczeblach;
27. wyraża przekonanie, że kluczami do ograniczenia i eliminacji połowów IUU są pełna identyfikowalność wzdłuż całego łańcucha wytwórczego, przejrzystość decyzji, współpraca wewnątrz UE i w szerszej współpracy międzynarodowej oraz – w głównej mierze – wyrażenie woli politycznej wszystkich zaangażowanych stron; ponownie wyraża opinię, że zasoby rybne będą nadal wyczerpywane, a społeczności rybackie w UE i poza nią będą cierpieły jeszcze większy niedostatek, jeśli nie zostaną podjęte działania na dużo większą skalę;
28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, Komisji ds. Rybołówstwa FAO oraz sekretariatom RFMO, do których należy UE.

P6_TA(2007)0045

Krajowe dokumenty strategiczne — Maleszja, Brazylia i Pakistan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie projektów decyzji Komisji ustanawiających krajowe dokumenty strategiczne oraz programy orientacyjne dla Maleszji, Brazylji i Pakistanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając projekty decyzji Komisji ustanawiających krajowe dokumenty strategiczne oraz programy orientacyjne dla Maleszji, Brazylji i Pakistanu (CMT-2007-0001, CMT-2006-3525, CMT-2006-3021),
 - uwzględniając opinie wydane dnia 25 stycznia 2007 r. przez komitet, o którym mowa w art. 35 ust. 1 ww. rozporządzenia (zwany dalej „komitetem zarządzającym instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI)”),
 - uwzględniając art. 8 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień przyznawanych przez Komisję ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 81 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 25 stycznia 2007 r. komitet zarządzający DCI przyjął w głosowaniu projekty decyzji Komisji ustanawiających krajowe dokumenty strategiczne oraz plany orientacyjne dla Maleszji, Brazylji i Pakistanu (CMT-2007-0001, CMT-2006-3525, CMT-2006-3021),
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 7 ust. 3 decyzji 1999/468/WE oraz pkt 1 porozumienia pomiędzy Parlamentem Europejskim a Komisją w sprawie procedur wprowadzenia w życie decyzji Rady 1999/468/WE ⁽³⁾, Parlament Europejski otrzymał projekty środków wykonawczych przedłożone komitetowi zarządzającemu instrumentem współpracy na rzecz rozwoju oraz wyniki głosowania,

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 10.10.2000, str. 19.